

POSTANOWIENIE

31 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marta Romańska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 31 października 2023 r. w Warszawie
zażalenia A.K.

na postanowienie Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie

z 14 kwietnia 2023 r., VIII WSC 1/23,

w sprawie z wniosku Banku spółki akcyjnej we W.

przeciwko A.K.

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużniczki na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie

Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w sprawie Km [...]

w przedmiocie skargi dłużniczki z 7 marca 2023 r. o stwierdzenie niezgodności

z prawem prawomocnego orzeczenia referendarza sądowego z 5 stycznia 2023 r.

w sprawie VIII Cz 136/22

odrzuca zażalenie.

(R.N.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 14 kwietnia 2023 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie odrzucił skargę A.K. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jako wniesioną osobiście przez skarżącą, która w postępowaniu przed Sądem Najwyższym właściwym do rozpoznania skargi nie ma zdolności postulacyjnej. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy powołał art. 87¹ § 1 i art. 424⁶ § 3 k.p.c.

We wniesionym osobiście zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego z 14 kwietnia 2023 r. skarżąca zażądała jego zmiany (uchylenia w całości). Stwierdziła, że sytuacja majątkowa, w jakiej się znajduje, uzasadnia zwolnienie od kosztów i wyznaczenie rozprawy w sprawie, a jednocześnie nie pozbawia jej zdolności sądowej i prawa do sprawiedliwego procesu. Skarżąca domagała się również ustanowienia pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie należy do Sądu Najwyższego. Oznacza to zarazem, że w postępowaniu wywołanym jej wniesieniem obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji (art. 87¹ § 1 k.p.c.). W tym stanie rzeczy rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odrzucające skargę A.K., jako wniesioną z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c., miało wprost oparcie w art. 424⁶ § 3 k.p.c., który przewiduje odrzucenie skarg dotkniętych omawianym brakiem przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie. Trzeba mieć również na względzie, że ustawodawca w art. 767⁴ § 3 k.p.c. wykluczył wniesienie skargi w sprawach egzekucyjnych.

Wymaganie przewidziane w art. 87¹ § 1 k.p.c. dotyczy również zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z 14 kwietnia 2023 r., odrzucającego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Zażalenie dotknięte było zatem brakiem, którego w świetle obowiązujących przepisów Kodeksu postępowania cywilnego nie można uzupełnić. Potwierdza to także ugruntowana już linia orzecznicza Sądu Najwyższego, według której tego rodzaju braku nie sanuje nawet następcze ustanowienie pełnomocnika (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 30 września 2020 r., II CZ 33/20; z 8 września 2016 r., II CZ 92/16).

Z tych względów wniesione zażalenie podlegało odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

A.W.

[ał]